

FOMENT

DIARI NACIONALISTA REPUBLICA

Preus de suscripció

REUS. Pies. 1'50 al mes.

Fora. ▶ 4'50 trimestre

Estranger. ▶ 9

Número solt 5 céntims

Anuncis segons tarifa

ANY XI.

REUS, DIUMENGE 10 DE SETEMBRE DE 1916

Núm. 206

ONZE DE SETEMBRE DE 1714

¡Gloria als martres de Catalunya!

¡Visca la llibertat dels pobles!

La veu dels poetes

*El seu crim dels bons l'allunya,
fou traidor a Catalunya.
A on l'enterrarem? — A Fòra.
Al fossar de les moreres
no s'hi enterra cap traidor;
fins perdent nostres banderes
serà l'urna de l'honor;*

FREDERIC SOLER.

Al caure esberlades les muralles barcelonines el 1714, també s'acabà i potser per sempre més la nascala dels catalans, creients en l'eficacia de l'heroisme.

Feia temps que els butiflers, amics i a sòu de la gent de ponent, furgaven descatalanitzant a la nostra terra. Els domenyadors de pobles, han portat sempre a la una má el fuet i a l'altra l'etern bossot per pagar als judeus.

Les lluites per canvi d'amo, han costat sempre rius de sang al poble, i per si havia d'ésser Carles o Felip, fidels els catalans al pacte de Génova del 1705, i a la raó i justicia, comprometeren l'esdevenir de Catalunya al defensar el dret que tenia l'arxiduc i plantar cara a les ruïns ivtrigues de Lluís XIV i del papa Ignocenci XII, patrocinadors de Felip d'Anjou nét del primer, i donant-se compte els nostres de que s'hi jugaven quelcom més què el nom de l'amo, se disposaren al sacrifici, i la guerra abrandà nostre país.

Els exèrcits junts del d'Anjou i de son avi el poderós, s'abocaren a Catalunya fins que's den Berwick després d'un llarg seti, entraren a la capital catalana. El cap del general català en Moragas fou penjat dins d'un gabiot a la muralla de mar; el general Villarroel ferit i presoner anà a morir a un castell; l'heroi queue de la Corona en Rafel de Casanova mal ferit el dia 11 de setembre, dia de l'assalt, se feu passar per mort, mentre cercava en la cort d'Austria, caritat d'acculliment... Els vencedors petjaven casa nostra, la roja barretina sigué un cop més trepit-

jada, escarnits els pactes fets... si-guérem tractats, com ho són sempre els vençuts per la força de les armes; com? suara mateix vos ho contaria la pobre Bèlgica!

Fracasaren després els intents apropi del rei d'Anglaterra, per erigir Catalunya en república independent. Els butiflers eren els més.

Consagrar de quant en quant, un dia a remembar les gestes històriques, no és lirisme, perque coneixer el nostre passat, amçona i enforteix. Els altres dies de l'any, que són molts, cal, però, laborar amb constància per esquinçar el vel que tapa els ulls dels encara cecs, i aixecant l'esguard vers pretèrites heroicitats, mostrar-los-hi la visió d'un esdevenir enlluernador, de belles clarors...

Encomanem-los-hi la noble fratura de fer conéixer Catalunya al món, no amb les arcaiques impediments dels temps passats que no han de tornar, habillada a la moderna, enriquit el seu intel·lecte d'idealitats ben humanes, ennobidores i progressives que així esdevindrà aquesta terra lleal i feixenya, la dels homes lliures, doncs els drets dels homes són més sagrats que els de la mateixa terra.

Com la de Macbeth, planen a l'entorn nostre les ombres del passat, les llurs sinistres figures branden el fuet i mostren el bossot temptador. Mentre les ombres perdurin serem ço que som, i no lo que volem ésser.

Avui esmersem l'enginy nostre, en devorar-nos nos amb nos, i amb suïcida inconsciència, insensats o folls, estalviem la feina dels butiflers.

Amarada per la lluna, montanya de Montserrat, sembla l'immensa plana d'un foc follet encantat.

Foc-Follet d'un cementiri qu'és Catalunya al plegat: on fan de verms tots los homes i el mort és sa llibertat.

Així canta ara el poeta al pulsar la lira patriòtica; resem quoti-

dianament el seu cant, i aprèssem-nos perquè'l mestre, el gran Guimerà, pugui escriure un altre vers, més esperancador que'l transcrit.

Tinguem l'ambició de fer-li escriure un nou vers, que la veu dels poetes encomana més heroïc me als homes, que'l mateix clar de guerra.

J. GRANT i SALA.

Barcelona 4-9-16.

¡Amunt els cors!

Remembrant jornades tristes també s'esplaien els cors; quant la fe no'ls abandona, quant no'ls manca l'il·lusió. Quant un poble com el nostre remembra sos passats jorns, és que li resta esperança pel seu esdevenir.

Es que'ls perills i amenaces que'l volten per tot l'entorn, l'esperit de la seva raça no li han aixafat del tot.

Remembrem-les les jornades siencs tristes o de goig; glorifiquem-la la Patria, catalans, amunt els cors!

JOAQUIM DELCLOS i DOLS.

Barcelona 11 setembre 1916.

Un altre onze de setembre

«Poc després, per ordre de Felip V, eren cremades per mà del butxí les llibertats de Catalunya, les banderes de Santa Eulàlia i de Sant Jordi i dels gremis que formaven les companyies de la Corona, essent abolides les llibertats de Catalunya, pel decret de Nova Plana». (Historia de la guerra de successió a Catalunya.)

i hem passat un any més, que ensumen 202, des d'aquell onze de setembre en que la capital de Catalunya assetjada per les tropes franco-espanyoles capitulà amb la promesa d'esser respectades les vides dels catalans.

Malgrat aquesta promesa, els principals caps d'ells foren deportats i empresonats sens que mai més s'hagi sapigut res d'ells... i l'arbre de la llibertat de Catalunya quedà agegut arran de terra i sens la sava

COMENTARIS

que li donava vida, i els catalans de totes les generacions hem vist com la destral del centralisme ha anat fent caure les branques, deixant-lo despullat del tot, i fet un soc ferm, mort amb apariència però viu del cor; així, com si damunt d'ell una nevada que no's són mai, no el deixés florir tots els anys com als altres arbres del nostre camp, que d'allàvors ençà han florit 202 vegades.

I els catalans que'ns hem donat compte que'n som de catalans, anem commemorant cada any aquesta data, memorant, commemorant, anem passant la nostra vida, només que aguantant el caliu del amor patrì.

En la actual guerra que trasbalsà quasi tota l'Europa, nosaltres ens es-

tem tant neutrals que talment semblà que no siguem ni al món. I quan la pau arribi veurem una florida de pobles, un despertar de nacionalitats; sentirem tocar a glòria en tants altres pobles que fins ens donarem vergonya de no esser-hi al món, i l'any que ve podrem tornar a commemorar la nostra ensorrada mentre els altres més aafortunats commemoraran ja la seva resurrecció.

Catalunya, però, té en el front de l'exèrcit francès qui ara lluita per a salvar a la llatinitat de l'invasió teulona, un bon contingut d'homes que ofereixen la sang i la vida per la causa de la llibertat.

Heu-s'aqueix uns nous herois a afegir als que Catalunya té deute de gratitud, car fan més, molt més, per la cau a nostra, aqueixa legió d'abnegats que amb tot el seu desinterès han sumat el seu esforç al dels defensors del dret i de la llibertat, que tots els que des d'aquí lluitem amb la ploma i l'intel·ligència al servei de la mateixa causa.

En aquesta data que tots els anys els catalanistes la dedicuem a remembar als herois del 1714, plume fer ofrena d'un grat record als catalans que amb els seus pits deturen el foc i el plom germanic, avencuda de l'inquisició moderna que s'acostava.

ESTEVE MASSAGÜÉ.

Estoies catalanes! Professors catalans! Eis defensors de la terra

per cap l'Arxiduc Carles d'Austria que, en aquells temps, representava un sentiment molt més antiprogressiu que no l'esperit que animava els homes que Felip d'Anjou—fill del poble que feu la gran revolució—capitanejava. Mes també és cert—dons fins historiars espanyols ho afirmen, fonamentant-se en documents de la època que existeixen—que, quan els al·ludits catalans, a les darreries del setge, obriren la imposibilitat de que triomfés la causa de l'Arxiduc—entre altres raons, per que aquest havia renunciat els seus oferiren a Felip V acatar-lo com a rei, si ell se comprometia a respectar els atributs determinants de la migrada llibertat jurídica que encara gaudia Catalunya.

Fou únicament la guspira de consciència nacional que restava encare a l'ànima d'aquells ascendents nostres el que, davant les repetides negatives expressades per Felip V, i els seguidors seus, a ses demandes de manteniment d'aquells atributs, els mogué a prolongar la lluita, més que per a evitar que els fossin arrabatats, per a demostrar al món senser i a les generacions futures l'amor que pels esmentats atributs sentien.

Aquells catalans, per les seves culpes, no conseguiren salvar les institucions que defensaven i emparaven la llibertat de la terra; per tal de demostrar a presents i devenidors que llur esperit no restava sotsmés amb la sotsmisió jurídica de Catalunya, que als seus pits s'hi removia una aversió profunda vers el poble que el tirà representava, les circumstàncies determinaren que aqueixa demostració solament la podien fer a costa de llur sang, i amb la sang vessada es reivindicaren.

No gens menys, ja s'ho pensaven els homes de la terra, opressora que la generació caiguda en aquell 11 de Setembre els avorria per sempre, però confiaven que, valent-se de les facultats que la detentació de la sobirania de Catalunya els otorgava, consegürien que els descendents d'aquells que encara foren catalans canviarien aquella en càlida identificació. I s'ha de confessar, perque és cert, perque les una dolorosa realitat, que si aquella assimilació—la castellanització de Catalunya—no l'han conseguit, han conseguit, sí, la desnacionalització de la nostra terra; han conseguit, sí, arrancar del cor dels catalans aquella justícia i justificada aversió; han conse-

Gert és que els catalans del 1714 cometren l'error greuissim de decantar llurs simpaties vers la causa que tenia

gui, sí, que perdurés, encara, la realitat que plasmá el poeta quan digué:

caigueren les muralles,
tombaren els portals,
i agermanats s'apleguen
els propis i els estranyos.

i han conseguit que els propis no poguessin aixecar els parpresa i veure ben alta

la gabi amb el reclam
i els auells, com sempre,
que el piquen, tot volant.

Cóm l'han conseguit la desnacionalització de Catalunya? Cóm l'han consigut l'esclavatge espiritual de la nostra terra?

Han reixit els desitgs seus, perque han seguit un camí que fatalment devia portar-los a la victoria. Han reixit en els seus propòsits desnacionalitzadors, perque han agafat els catalans i, en el període de la vida en que els seus esperits estaven encara orfes de tota noció intel·lectual i, per això, tenien la propietat d'assimilar-se més pregonament les idees que se's inculcaven, els han imbuit principis negadors de l'esperit i el sentiment de la nació.

I — ho hem dit ja altres vegades, — si aquells catalans no han afirmat pale-sament la patria que es va treballar perque afirmessin, si no s'han castellanitzat del tot, és degut a que, en ensems que, a la escola, rebien impulsos castellanitzadors, rebien, també, influències catalanitzadoras dins de la família, dins de la societat.

Foren els homes de més accentuat esperit innovador — que, a tots els pobles, en tots els temps, han estat una minoria — els primers qui, d'una manera molt feble encara, es rebel·laren contra la façó d'ésser desnacionalitzada que aquells principis, infundits a la escola castellana els uns i a la família els altres, determinaven. Foren els homes de naturalesa progressiva, reformadora, els primers que es liuraren de l'esperit espiritual que aquella cultura rebuda suposava, i comencaren a reconstruir l'enrunat edifici de la nostra nacionalitat.

Aquesta incipient catalanitat s'encmanà bentost als homes que els seguiren en ésser també rebels a tot el que representa sotsmissió, i una nova allau de compatriotes nostres anà a augmentar el rengle dels reivindicadors. Com més feble és l'esperit renovador en els homes, més gran ha d'ésser l'ajuda que aquest esperit, per a triomfar, ha de rebre. I, així, al cap de més de mig segle de deixondiment de la consciència nacional, aquella minoria de compatriotes nostres la idiosincracia dels quals és més o menys reformadora és la que constitueix el nacionalisme català. Però les immenses falanges de catalans que han existit, existeixen i existiran d'esperit aferrat a la tradició, de naturalesa arrapada a la educació castellana rebuda, aqueixa majoria del nostre poble continua i continuará desnacionalitzada, prossegirà essent encara una majoria de sense patria.

Per a nacionalitzar aquesta gent cal fer un esforç considerabilíssim. Un esforç de qualitat igual, però de quantitat molt més grossa que el que es va exercir per a desnacionalitzar-la. L'esforç que suposa el que tots els catalans rebin, d'ara en avanç, una instrucció i una educació sadollades d'un fort esperit català.

Les circumstàncies determinaren, en 1714, que l'únic que podien fer per a servir la patria els catalans fos vessar la sang; les circumstàncies actuals determinen que la única façó de servir-la, de treballar per a tornar-li la consciència nacional, és fomentar, directament o indirectament, des de les corporacions de caràcter públic, o des de les entitats de caràcter privat, l'ensenyament català.

R. RÀFOLS i CAMÍ.

Joventut Nacionalista Republicana

Gran aconteixement

Avui tarda i nit, al Foment Republicà Nacionalista

Audicions de Sardanes

Per l'Orquestra-cobia LA PRINCIPAL (antiga «Serafins del Baix Montseny»), d'Arbucies (Girona)

TARDA, A LES 5

AUDICIÓ DE SARDANES

«Flor de rosella»	Lleonsí
«Anyorament»	Vallsí
«L'aviram»	Vilaró
«Plany d'una Verge»	M. Serra
«La missa del gall»	Vicens

NIT, A LES 10
GRAN BALL, intercalats en els quals es puntejaran les SARDANES

«Galindaines»	J. Serra
«La font de la canya»	Vicens

RETALLS i COMENTARIS

D'un article den J. Rodergas Calvell:

«Era un poble, que per segles visqué una vida glòria de llibertat, que dictà lleis al món, no imposant-les per la força, sinó que eren copiades pels altres pobles per la llur equitat; que pel caràcter dels seus habitants, si bé respectuosos amb les costums i fidels a lo institut, poc amics d'ésser sotmesos, meresquè d'un de tots reis el que li digué que era *el poble pus lliure de la Terra*. Estats igualment opressors, juntant els llurs exèrcits, el venceren per la força de les armes i aquella patria, considerada com la més lliure, sofri la més tirànica de les opressions per part d'aquells lladres de pobles.

Els patriotes vençuts tingueren que amagar l'espasa amb que lluitaven, perque fins la ganivet de llescar el pà, els manaven tingueren fermada al costat de la taula.

Aquell Estat triomfà una volta més, car comprengué que aquells *selectes* sentien les mateixes miseries que senten molts homes i satisfé algú dels desitjos que particularment sentien en compensació de no satisfer-los-hi col·lectivament, i logrà que s'enconessin els uns contra els altres, retraien-los tot lo que, encar que incidental, saben que's separava.

I jorn vingué que en aquella festa dels Jocs Florals ja s'hi cantava tot, menys la Patria, que's premis que s'oferien per a lloar-la, restaven deserts... Els bons patriotes que si bé no servien per cooperar en els Jocs, sentien l'amor patri amb més intensitat que aquell aplec de selectes que's organitzaven, creien que potser era que tothom tenia ja plena conciència de la seva dignitat i que no hi calien aquells romanticismes, i com d'altra part els agravis dels detentors de la seva llibertat, lluny de mimivar, creixen, car cada dia els en venien de nous, els bons patriotes escoltaven amb atenció tota remor que del carrer vingués, esperant a cada moment, que si la ploma vagaba, era potser que s'havia pensat en medis que donguissin resultat més prompte, i la remor que's arribava era la de la discordia més completa dintre l'estol patriòtic, la baralla encesa entre els compatriots, l'insult i l'injuria entre antics companys feta allors norma de bell parlar...

... i per llarguissims anys aquella patria va restar irredempta.»

De «El Poble Català», d'ahir:

«L'onze de setembre! Record acorador. L'onze de setembre és una data, una unitat en el rellotge d'arena que va comptant els anys que la Patria no viu la seva vida. L'onze de setembre, avui, encara vol dir que's pobles no són lliures; que les guerres i amb elles les tiranies, encara no són acabades, i que l'internacionalisme per federació de nacionalitats naturals està un xic lluny d'ésser l'organització de l'Univers, car avui, a l'onze de setembre, veureu una Bèlgica i una Serbia invades, una Armenia immolada a Polònia, una Ucrania, una Lituània, una Finlàndia i una Irlanda sangonant sois pits, sense que a llurs festes hi brilli la corona de la propia sobirania nacional.

Per nosaltres, en fi, l'onze de setembre, avui, vol dir un any més sense que la Patria hagi assolit la plenitud de la personalitat jurídica dins el concert de les nacionalitats naturals, sense que a la Patria li hagin sigut restituïdes les degradacions de llibertat que li inferí l'espasa vencedora i l'espasa despòtica, que no tenen altres raons que llur brutalitat i despotisme.

Commemorem-lo, catalans, l'onze de setembre. Pero no'l commemorem pas d'esma. Commemorem-lo amb l'anguria dins el pit, amb les mans crispades, amb el desig al cervell i amb la plena voluntat de que nostre esforç per la Patria, sigui equivalent al que simbolitza. En Rafel Casanova, la bandera damunt el pit i l'esguart enlaire i de cara al blau de la glòria que perpetua l'existència o el record de les coses dignes.»

De «La Nació», d'abans d'ahir:

Aquelles aclamacions a la llibertat que el dia 11 de Setembre de 1714 s'aixecaven d'entre l'agonia de la ciuta vençuda per la força brutal dels exèrcits, com el clam d'una vitalitat que no es resignava a morir, i, en caure troçada, ungia la terra sanguinen amb el crisma simbolitzador d'una vida nova i llunyan, encara no han sigut oïdes de tots els catalans d'avui, ni enteses de tots dels que tot just les han oïdes. Demà passat, no tots els catalans rendiran tribut al record històric, que representa la obstinació de la nació a defensar la seva vida; més, dels que li renderán tribut, quants pocs sabrán respondre a consciència a aquell crit. Quants pocs acceptaran resoltament

tot el que un *Visca la Llibertad!* representa en els moments d'ara de la vida del món, que totes les lliberacions duen inclosa una trascendència social tan imensa! Encara aquest crit, per alguns, és tan sols un ressó de furies anticastellanes, que de cap manera s'han de desterrà perque representen el gest de la personalitat catalana que s'espolla el pòsit de dos segles de servitud inconscient, però que de cap manera poden representar la total significació d'aquell anhel lliberador, que té arrels més pregonats i aspiracions més altes.

Nostres nacionalistes-socialistes de Catalunya, no clamarem solament contra totes les tiranies que torturen la vida catalana. Pensarem que Catalunya no és sols la pàgsta bosquerola què entre la pau dels conreus sent la dominació estranya com una mena de engoixa que gravita pesadament damunt de la pureza de l'aire, sino que Catalunya és també les gents de la ciutat que pateixen sét de justicia.

Pensarem que elles són la ciutat viu i són l'element sempre renovat de la nacionalitat eterna; i, en defensa de questa ciutat inquieta, armarem el nostre seny i el nostre braç, a imatge fidel, transportada als nostres temps, dels qui, en seguiment den Rafel Casanova, ara fa dos segles, des del baluard del Portal Nou, defensaven la ciutat, de les escomeses borbòniques.

L'onze de setembre

La Joventut Nacionalista Republicana d'aquesta, amb motiu de l'onze de setembre, enviarà demà a Barcelona un hermós pomell de flors naturals ligades amb cinta dels colors nacionals, com a ofrena als herois defensors de la ciutat, de la ciutat de Barcelona de 1714.

Di pomell de flors, que avui cap al tard estarà exposat en els aparadors de «Las Américas», serà depositat al peu del monument den Rafel de Casanovas, darrer Conceller en Cap de Barcelona.

Com altres anys el pròxim dia 11 serà portada al peu del monument del marbre defensor de nostres perdudes llibertats, Rafel Casanova, una artística corona que des de Iquique (Xile), li dedicen un grup d'entusiastes catalans.

Com a bona prova de lo molt que senten per nostra patria, cal fer constar que han enviat a l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana una quantitat per a cooperar al fi que segueix la dita associació.

El grup de catalans que de tan llunyanes terres es recorda de la seva patria són en Emili Batlle, Joan Coronell, Genís Mayalas, Joan Martori, Gil Martí, Josep Millàs, Miquel Prat, Antoni Ravetllat, F. Roca Ribas, Pons Roca Gibert, Francesc Robert, Cristòfol Rubio, Marcelí Soler, Albert Salvadó, Joan Torrents, Antoni Torrents, Vicenç Vernet, Nicolau Vilaplana, Francesc Recasens.

Llegim en un confrare barceloní que regna un entusiasme molt falaguero per assistir, avui, diumenge, a la funció patriòtica que en commemoració de l'aniversari del 11 de setembre de 1714, tindrà lloc al Teatre Espanyol, organitzada pel Centre «La Tralla» del districte II. Composa el programa de la dita funció el drama en tres actes de A. Ferrer i Codina: «Un quèfe de la Coronela» i el monòleg de l'insigne dramaturg en Angel Guimerà: «Mestr Olaguer».

A més, en els entreactes es cantarà «L'Emigrant» i es recitarà «La llengua tronçada» den Frederic Rahola.

Del Centre de Lectura

S'han circulat invitacions per a la conferència que el proper dissabte donarà en el saló-teatre d'aquest Centre nostre il·lustre país doctor don Josep Codina i Castellví.

Dit acte promet revestir caràcters de solemnitat científica.

**

Prosegueixen les gestions per a estableir, en el curs que va a començar, ensenyances propies per a la dependència mercantil. Existeix el propòsit de que el programa de dites ensenyances el formin les assignatures d'Aritmètica i Càlcul Mercantil, Geografia Comercial, Pràctiques d'escriptori, Idiomes (anglès, italià, francès i esperanto), Mecanografia, Taquigrafia, etc.

La Secció de música organitzarà també classes de solfeig i piano.

**

L'empresa arrendataria del teatre d'aquest Centre ha encarregat la formació de Companyia per a la pròxima temporada, al distingit primer actor don Joaquim Viñas.

**

Són en bon nombre els senyors socis que s'han inscrit per a suplements de cuota.

**

La Secció Excursionista està procedint a la classificació dels components del Museu d'Història Natural.

**

Les classes de gimnàs començaran el dia 1 del proper octubre.

LA GUERRA

RESUM DE LES OPERACIONS

Continua desenrotllant-se la batalla del Somme amb alternatives de major o menor intensitat. L'artilleria d'una i altra part, especialment al nord del riu, ha jugat principal paper en la darrera jornada. Al sud del Somme, els francesos han ocupat variis troços de trinxeres, a l'oest de Beuy.

També a la dreta del Mosa han progressat les tropes franceses, a jutjar per lo que diu el comunicat alemany.

Les darreres noves oficials d'origen francès comuniquen un nou avanç de les tropes franceses en Vermardonvillers (sud del Somme) i al sud-est de Thiamont, regió de Verdún.

Cap al nord-est del fort de Souville els alemanys han perdut terreny.

Els italians, segons el parte oficial, han pres algunes trinxeres en el sector de Travenantes.

L'estació anglesa de Poldhu comunica que les tropes austro-germàniques del general Bothmer, s'han retirat sis milles en alguns punts i fins a deu en altres, davant la presió dels exèrcits russos. Aquesta notícia es refereix a les operacions del nord-est de Lemberg.

Dels fronts romanès i macedònic no hi ha notícies.

De Sport

FUT-BOL

«Copa i medalles Soler» Ja anunciam en la edició del dijous d'aquesta setmana la vinguda dels equips «Vilafranca» i «Racing» de Sitges per a jugar en terreny depòsitista el primer encontre del concurs «Copa i medalles Soler».

L'equip vilafranquí és ja conegut de nostres aficionats puig ha vingut a lluitar contra el «Deportiu» tres vegades. Te en ses files quicun jugador

bastant bonet: el porter Grases, Cuscó, Paulino, Arnet.... En sos entrenaments per a vindre altra volta a Reus amb motiu d'aquest concurs guanyà un partit al «Vendrell».

El «Racing» no és pas tan bo com l'altre equip de la mateixa població «Athlètic». Aquest ha guanyat al que serà breument nostre hoste, sempre amb una diferència amb menys de dos gols. Del «Racing» sobressurten mestres, Usada, López.

Sembla que el partit aqueix va a resultar igualat com interessant, i que cridaria l'atenció dels fotballistes locals ja que molt rares vegades hem vist jugar a Reus dos equips forasters, sense l'intervenció d'un reusenc.

El següent diumenge se jugarà l'altra semifinal entre el «Vilanova» i el «Deportiu».

El «Vilanova» va empatare a dos, no fa molt temps, amb l'«Athlètic» mencionat i perdé per 3 a 1 contra una selecció del «Barcelona» en la que hi figuraven Reguera, Boix, Viñals, Carbonell, Cabeza, Arias, etc. D'aquí pot deduirse la valúa de l'equip «Vilanova» i fer quicun vaticini referent als resultats.

Sabem que al «Deportiu» li serà necessari presentar un equip un xic diferent del que ara presentava. Cert, cert, no se sab res.

Els guanyadors d'ambdós dies deurán jugar la final, el partit definitiu, el que proclami guanyador, l'altre diumenge dia 24. Si hi hagués empats o empats deurden repetir-se els partits aquests.

**

Unanimament, pels deportistes reusens, ha sigut comentat amb paraules d'elogi i agraiement el bell gest del senyor Soler.

La copa i les medalles son una fidel revelació del bon gust de son oferidor.

No ha sigut culpa del «Deportiu», el organitzador del concurs, si a la seva crida que particularment feu a bastants equips barcelonins i a quicun altre de nostre província, no han acudit més equips dels tres apuntats. Es que les justes condicions establertes no són de tota conformitat amb l'estat econòmic dels equips barcelonins, per això no és presenten. I per cert que el club qui equip guanyi la copa augmentarà sa col·lecció amb un hermosíssim exemplar.

Si aquest concurs se transformés en challenge anual sense cap dubte que's següents anys pendrà molt més renom, el que es mereix el procedir del senyor Soler; ara, malgrat els esforços i bona voluntat del «Deportiu», no passarà d'una mitjanesa, cal confessar-ho, cosa que tots verament sentim.

Jugada en forma de challenge, repeixo, molt més relleu adquiriria i no s'ofereixà tan fàcil que ens olvidessim del senyor Soler...

S. SEDÓ.

ART I PATRIA

L'Orfeó Català

L'Orfeó Català celebrà amb gran solemnitat dimecres passat a la nit, en la Sala d'audicions del Palau de la Música Catalana, la feliç data commemorativa del 25 aniversari de la fundació de l'entitat, que fou el dia 6 de setembre de 1891.

Consistí l'acte en una vetllada íntima a la qual assistí gran nombre de socis respondent a l'invitació de la Junta. Presidida per aquesta, pel mestre Millet, professors i alguns dels socis fundadors, entre els quals s'hi comptava

l'eminente compositor Amadeu Vives, la vetllada transcorregué en mig de viu entusiasme que no minvà un sol moment, essent repetidament i entusiàsticament aplaudits tots els parlaments.

Començà la festa amb la lectura de l'acta de la sessió de constitució de l'Orfeó, manifestant el president senyor Moragas, que tal com s'havia fet al matí a la sessió que la Junta Directiva havia celebrat a la mateixa hora que aquella, es llegiria aquest valios document i la llista dels socis fundadors de l'Associació, en homenatge a aquells catalans que 25 anys enrera es reuniren per a fer art i patria.

A l'aixecar-se el secretari senyor Rocamora per a donar lectura a dita acta, el públic en pes s'alçà, escoltant respectuosament la relació d'aquella memorable sessió, esclatant en espontani aplaudiment al final i al sentir el paràgraf referent a l'acord de que fos el català el llenguatge oficial de l'Orfeó, malgrat l'impugnació d'un soci qui, per no estar-hi conforme, es retirà de la Junta.

A continuació el senyor Moragas feu un bell discurs durant el qual, amb galana frase, ennumerà i glosà les principals gestes de nostra primera entitat musical, acabant la seva oració, després de dedicar un afectuós record als fundadors, protectors i choristes i a tots els qui han contribuït a l'obra de l'Orfeó Català, pregant als socis joves que no desmainen en la tasca empresa en aquesta vinticinquena fins a copar la total consecució dels ideals d'art i de patria que informen la institució. Grans aplaudiments coronen el discurs del President, renuant-se més ferm encara, a l'acabar d'executar la Secció coral «El Cant de la Senyera».

Seguidament s'aixecà el mestre Vives pronunciant bellíssimes paraules; fent-ho després el mestre Millet, els parlaments dels quals publicarem en una edició pròxima, en l'impossibilitat material de fer-ho en la present. No cal dir que foren entusiàsticament ovacionats.

Finalitzà la primera part de la festa amb la lectura de la formosa poesia «La filla del cel» del senyor Rocamora, dedicada a l'Orfeó Català en ses noces de plata i amb l'acord, pres per aclamació d'enviar un telegramma de salutació al president de l'entitat, en Joaquim Cabot, qui no pogué presidir la vetllada per trobar-se fora de Barcelona.

Després es cantà amb vibrant veu i veritable emoció l'himne nacional «Els Segadors», essent coronat per una llarga ovació i aclamacions a Catalunya, l'Orfeó, En Millet, etc., etc.

En obsequi als socis, la Junta feu tocar sardanes, que duraren tota la segona part, ballant-se fins ben tard la nostra formosa dansa, qual interpretació anà a càrrec de la cobla «La Principal Barcelonina».

S. SEDÓ.

Secció Oficial

REGISTRE CIVIL

Inscripcions del dia 9 setembre de 1916

Naixements

Mercé Palau Sedó.—Francisco Torroja Casas.—Aurora Arráez Juan.—Josep Maria Munné Sents.

Defuncions

Engracia Guasch Borrell, 83 anys, Sant Gaietà, 4.—Maria Domènec Benet, 11 anys, Cervantes, 9.

Matrimonio

Cap.

Informació

Escola de Viticultura i Enologia de Reus

Observacions Meteorològiques
DEL DIA D'AHIR

	A les 9	A les 14
Baròmetre corregit a 0°	750.5	748.6
Sol... MAXIMA	31.2	
TERMÒMETRE	28.5	
Sol... MINIMA	15.8	
Psicòmetre	22.0	27.0
Idem humit...	16.0	16.0
Humitat relativa de l'aire	53.6	31.5
Tensió del vapor acuós	10.5	8.3
ANÈMÒ Direcció del vent	N O	O
METRE Velocitat del vent	327	122
Pluviòmetre	4.3	4.2
Evaporímetre	Ras	Ras

Com anunciem en altre lloc i amb motiu de l'aniversari del 11 de setembre de 1714, avui hi haurà una audició de sardanes en la sala d'actes del Foment Republicà Nacionalista.

L'extracte de la sessió que anirà celebrada nostra Excma. Corporació municipal el publicarem en el nombre pròxim.

Hi ha molt d'interès per presenciar el partit de futbol del Concurs Regional que aquesta tarda, a les tres, tindrà lloc al camp que'l «Club Deportiu» posseeix al camí de Salou, entre els primers equips de Vilafranca i Sitges.

Aahir al matí, a quarts de dotze, se calà foc a la casa núm. 10 del carrer Puvill Oriol, essent sofocat pels veïns i agents de l'autoritat.

L'Agrupació Horaci està portant a cap els treballs preparatoris per a la celebració d'una festa necrològica amb motiu del XVIII aniversari de la mort del maluguanyat poeta reusenc en Mairius Ferré Sagarrà.

Per a donar major solemnitat a l'acte que se celebri, la Comissió organizadora ha convocat a altres elements a una reunió magna que tindrà lloc en el local d'estiu de la societat La Palma la nit del proper dijous.

En aquesta reunió, en la que se'n ha reservat un lloc, acordarà el programa i la fetxa.

El governador civil dirigeix una circular als alcaldes, ordenant que abans del dia 12 de l'actual remetin una relació jurada de les associacions existents en els pobles respectius, fent extenses als secretaris la responsabilitat del compliment d'una ordre.

Avui hi haurà sessions de cine en el Teatre Fortuny, Kursaal, Sala Reus i Teatre Circo.

Pels dependents de l'autoritat han sigut expulsats quatre capitaires que's dedicaven a pidolar pels pisos de les cases.

El doctor Mercader, de retorn de l'estiu, s'ha encarregat novament del seu Consultori de malalties dels ulls, arraval alt de Jesús, 26. Reus.

A Querol se declarà un incendi en una finca propietat de don Magí Boada, cremant-se cinquanta jornals de mont baix, 4.000 pins llenyers i 8.000 de joves.

Altre incendi en la muntanya «Poblet», de Vimbodí, destruí 15 hectàrees de mont baix i alzinar.

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA. - REUS

El proper dissabte dia 16 de setembre, a les deu de la nit, organitzada per la AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA hi haurà al Teatre Circo una conferència sobre l'interessant tema:

GUERRA A LES MOSQUES

amb projeccions cinematogràfiques, pel doctor Josep Agell i Agell, director del Laboratori Provincial d'Higiene de Barcelona.

El A. Dr. TORT NICOLAU, especialitzat en parts i enfermetats de les dones, ex-quefe clínic de la Maternitat i Col·legi de la Pau, de Madrid,

HA TRASLLADAT

el seu consultori al carrer de Sant Joan núm. 2, primer, damunt del Cafè d'Es anya.

Consulta de 10 a 12 i de 3 a 5.

Telefón número 78

Fa falta

Dependent i Aprenent
per a un còmerc de
Merceria i Novetats

d'aquesta.

Informaran en aquesta impremta.

Espectacles

Teatre Fortuny
Grans sessions de cine per a avui

Programa extraordinari.

Sessions tarda i nit.

Preus i hores de costum.

Teatre Circo
Sessions de cine per a aquesta nit.
Esplèndit programa.

Preus i hores de costum.

Sala Reus
Grans sessions de cine per a avui

Esplèndit programa.

Sessions tarda i nit.

Preus i hores de costum.

Kursaal de Reus
Grans sessions de cine per a avui.

Nou programa de cintes.

Sessions tarda i nit.

Preus i hores de costum.

Comercial

Moviment del port de Tarragona

Datos facilitats per l'Agència Fabregas

Anunci de sortides de vaixells

Dia 8.—«C. Sorni» per a Ribera, Génova i Liorna; consignatai, Musolas.

Dia 8.—«Leda» per a Holanda; consignatari, Ferrer.

Dia 11.—«Iberia» per a Suecia; consignatari, Boada.

Dia 11.—«Arana» per a Londres; consignatari, Mac-Andrews.

Dia 20.—«Caïrnhu» per a Canadà (probable); consignatari, Mac-Andrews.

Dia 26.—«Asuarea» per a Nova York consignatari, Fábregas.

RAFEL DE CASANOVA

Tot bon catalanista deu possuir-ne l'estatua PROPIETAT EXCLUSIVA DE LA CASA

ESTEVA I C.

Passeig de Gracia, 18.—Barcelona

: Del 1 al 11 de setembre :

FREUS EXCEPCIONALS

De venda en la nostra botiga.

Alt 133 cm. a ptes. 60

» 40 », a » 15

Decoració bronze

TIPOGRAFÍA CATALANA.—LLOVERA, 23

EL CAS MES ENZILL DE TOS;

el refredat més simple; qualsevol lleugera inflamació, més que afeccions transitories constitueixen un perill serio i constant. La TISIS, BRONQUITIS CRONICA, l'ASMA, etc., són ben sovint el resultat de catarros mal cuidats. Les

PASTILLES SERRA

compostes de balsàmics, antisèptics i espectorants que tenen la facultat d'aliviar i curar tota mena de TOS i enfermetats de les vies respiratories són el remei millor que pot recomanar-se en la segureta d'obtenir promptes i satisfactoris resultats.

Calma la tos ràpidament, estova el pit, descarrega els pulmons i fan desapareixer tot seguit la fadiga que oprimia i dificultava la respiració.

Es venen a 2 rals capsula.

FARMACIA SERRA, Arraval de Santa Agnès, 80 - REUS

IBARRA i C.^A S. en C.-Sevilla

Línia regular de grans vapors

Tots els DIJOUS sortida fixa del port de TARRAGONA per a València, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Cadiz (admetent carrega per a Ayamonte i Illa Cristina), Huelva, Sevilla, Vigo, Villagarcia-Carril, Corunya, Ferrol, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes i San Sebastián. — Servei ràpid eventual per a Galicia i Nord d'Espanya, amb escales a València, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Corunya, Santander i Bilbao, en pleant solament 14 dies en el viatge. — S'expedeix coneixement directe per a Larca i Sant Esteve Pravia, amb trasbar al vapor Luarca-núm. 3, per la Dunquerque als vapors de la Compania Francesa «Denia i d'Anzin».

Viatges extraordinaris a Palma de Mallorca

Únic servei fixe i setmanal per a Cete i Marsella tots els divendres

PROXIMES SORTIDES

Per a la Costa d'Espanya

Spbre.	7 Vapor Cabo Roca
" 14 "	Corona
" 21 "	Oropesa
" 28 "	Peñas

Per a Cete i Marsella

Spbre.	8 Vapor Cabo Oropesa
" 15 "	Peñas
" 22 "	San Vicente
" 29 "	San Sebastián

Ferrocarrils

Servei de trens que regeix des de 1 de juliol de 1915

DE REUS A BARCELONA

Surt 5'03 per Vilanova; arriba 8'48 m
" 7'25 " " Vilafraanca " 9'38
" 8'49 " " 13'27 m
" 14'13 " " 17'42 c
" 17'16 " " Vilanova 21'44 o
" " " Vilafranca 20'37
" 21'25 " " 23'28 r

DE BARCELONA A REUS

Surt 5'26 (trasb. Roda); arriba 9'23 m
" 8'33 " " 10'36 r
" 9'20 " " 12'47 c
" 13'00 " " 16'15 o
" 15'23 " " 19'24 m
" 19'49 " " 21'53 e

DE REUS A TARRAGONA

Surt 7'38 arriba 8'11 m
" 9'56 " " 10'30 m
" 12'54 " " 13'24
" 14'30 " " 15'1 m
" 18'8 " " 18'35 c
" 20'50 " " 21'34 m

DE TARRAGONA A REUS

Surt 7'35 arriba 8'10 c
" 9'10 " " 9'50
" 12'17 " " 12'45 m
" 16'38 " " 17'14 m
" 19'25 " " 20'03 m

Litinoides Serra

Primera sal litínica fabricada a Espanya per a l'obtenció de

riquíssima aigua de taula

Exigiu sempre el nom Litinoides Serra sobre fons blau i tindreu la garantia de que la bossa és lègitima, essent l'únic veritable remei per a prevenir i curar malalties de l'estòmac, fetge, ronyons, mal de pedra, etc. Proporcionen una aigua pura, fresca, carbonica, deliciosa de gust.

Es venen en capses de 12 paquets a 1 de 50 paquets a 3'65 pessetes; de 100 paquets a 7 pessetes; UN PAQUET SOLT: 10 CENTIMS.

EL RECONSTITUENT MILLOR

és aquell que basant-se en teories científiques admeses universalment, proporciona a l'organisme empobrit un immediat alivi i la reparació progressiva de les forces perdudes. La

Enofosforina Serra

agradable al paladar com la més fina de les begudes, té una acció vivificant tal que pot dir-se que REFÀ el cos renilit per l'anèmia; remineralitza la matèria grisa; aclareix la ment i retorna el bon humor.

Es indispensable per a totes aquelles persones convalescents de llargues malalties, per a combatre la vellesa prematura, enfortir al débit i vigoritzar els ossos, ar a l'impotent.

En la nostra farmacia també trobareu el **Dispot 1|2 Watt**, **NOVA LÁMPARA ESTRANGERA**, **Lámpara Nitrogen**, **Plutarc Texidò**, **Carme, 35. - Barcelona**.

Dispot 1|2 Watt

Gran potència lluminica. -- Consum veritat.

Duració sens rival

Demaneu-la a tots els bons establiments d'Electricitat i a vostres electricistes.

Concessionari i dipositari per a Espanya i Portugal:

JOSEP BALDRICH

SANT ELIES, 2, 2.º, 1.ª REUS

Per a demandes, dirigir-se a la tenda de material elèctric, CARME, 35. — PROP DE LES RAMBLES

Representant en aquesta província

TARIFES

Per a l'inserció d'anuncis en aquest diari

PREUS MENSUALS

En 1. plana	En tercera plana	En 4. plana
Pagarà 4 pessetes per cada espai,	A una columna	Pagarà a 2 pessetes per cada espai
de 5 per 7 centímetres	A dues columnes	de 5 per 10 cm. que ocupa
Idem zeque.	A tres columnes	3'75
París idem.	3'50	5'00
Berlin idem.	3'50	7'00
Marsella vista.	3'50	10'00
Hamburg vista.	3'50	14'00
	0'50	10 cm. que ocupa

Els remits d'anuncis de crònica, de secció oficial etc. etc., un número redut d'inercessions pagaran a 25 céntims la ral·lia per la primera inserció i a 10 céntims ral·lia per cada una de les successives. Quan arribi a publicar-se un més pagaran a 10 céntims per cada inserció.

NOTA: Tot anunci a més de son import segons tarifa, costarà l'impost del timbre a raó de 10 céntims per inserció.

SABATERÍA

— DE —

PERE ROIG

SUCCESSION DE JOSEP M. MARTÍ

Baratura - Elegancia - Solidesa - Perfecció

ARRAVAL DE SANTA AGNA, 28 - REUS

VALORS LOCALS

Canvi de valors locals per a l'obtenció de canvis corrents

anterior de valors locals nominal

oberts en 1000 ptes.

valores en 1000 ptes.